

Погас вже вогню жар

101

"Uwielbiamy Pana"- 14

1. По - гас вже вог - ню жар. Си - вий дим вкри-ва - є світ.
2. Скіль - ки тіл, люд - ських тіл На по - жа - ри - щах ви - сять!

Плач і біль десь никнуть вдаль... Спо - мин лиш зо-ставсь з тих літ.
Крап - лі люд - сько - ї кро - ві В тем-них про-ме - нях бли - щать.

Приспів:

Це хри-сти - я - ни, це хри-сти - я - ни, Є - ре-ти - ка - ми їх на-зи -

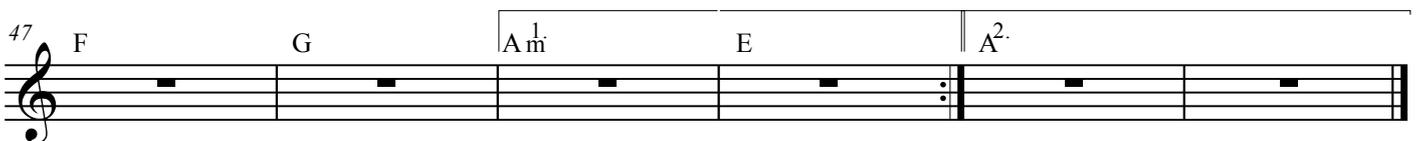
ва - ли. Це хри-сти - я - ни, це хри-сти - я - ни, Ті, кот-рі гріш-ний світ за-ли - ша-ли,

Ті, кот-рі Прав-ди не від-рек - ли - ся, І - су-са по - над все по-лю - би - ли,

Спо - ку-сам сві-ту не під-да - ли - ся, І за це жит-тя сво - є від - да - ли.

1. Погас вже вогню жар.
Сивий дим вкриває світ.
Плач і біль десь никнуть в даль...
Спомин лиш зоставсь з тих літ.

Приспів:

Це християни, це християни,
Єретиками їх називали.
Це християни, це християни,
Ті, котрі грішний світ залишали,
Ті, котрі Правди не відреклися,
Ісуса понад все полюбили,
Спокусам світу не піддалися,
І за це життя своє віддали.

2. Скільки тіл, людських тіл
На пожарищах висять!
Краплі людської крові
В темних променях блищать.

Речитатив (після першого куплету)

Була ніч, страшна та ніч —
Крик, молитви, проклін, спів...
І озброєна юрба...
В руках меч... На руках кров...
Пройшла ніч страшних тих літ.
Сліди тортур і тут, і там.
Ні, тих молитв не знає світ,
Та я людей тих знаю сам.